

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Свиленград, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200120 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните
нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от **П. Ж. А. с ЕГН ******* срещу
Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с
автоматизирано техническо средство или система, **Серия К №6574979**,
издаден от ОД на МВР - Хасково, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл.
182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно
наказание – "**Глоба**" в размер на **400 лева** за извършено нарушение по чл. 21,
ал. 1 от ЗДвП.

В законоустановения срок жалбоподателя оспорва изправността на
техническото устройство заснело нарушението ,както и действията на лицето
обслужващо последното.

В съдебно заседание пред Районен съд – Свиленград, жалбоподателят,
редовно призован, се явява лично. Съобразно указанията на съда уточнява,че
обжалва електронния фиш,като счита,че посочената в него скорост,не
отразява действителната такава,по изложените в жалбата доводи
.Жалбоподателя, моли съда да постанови решение, с което атакуваният
електронен фиш да бъде отменен.

Издателят на електронния фиш - **ОД на МВР – Хасково**, редовно
призовани, не изпращат представител по делото и не представят становище
по жалбата.

Страна **Районна прокуратура Хасково,ТО Свиленград**,редовно
призована ,не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

*Свиленградският Районен Съд, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното от **фактическа страна**:*

На **22.09.2022г. в 12,20ч**а в гр.Любимец, обл.Хасково на бул.“Одрин“ до бензиностанция Хели ойл в посока центъра, с автоматизирано техническо средство TFR 1-M 656 представляващо мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение е регистрирано и заснето движение на лек автомобил марка „Фолксваген Пасат“, с регистрационен номер Х **** КВ със скорост от 81 км./ч. /след приспадане на допустимата грешка/– над разрешената за движение в населено място от 50 км/ч. и е посочено превишение от 31 км/ч./след приспадане на допустимата грешка/.

От извършената Справка в централна база КАТ, по регистрационен номер, се установило, че автомобилът с посочения по – горе регистрационен номер е лек по своя вид и същият е регистриран на името на **П. Ж. А.** .

Въз основа на тези констатации е издаден процесния електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, като за нарушител бил вписан жалбоподателят .

В описателната част на електронния фиш е вписано движение с установена скорост от 81км./ч. – превишаване с 31 км/ч. /и двете стойности след приспадане на допустимата грешка от 3 км/ч/.

За дата и час на нарушението са вписани показанията на техническото средство № TFR1-M 656, а за място на нарушението – в гр.Любимец, обл.Хасково на бул.“Одрин“ до бензиностанция Хели ойл в посока центъра.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя лично срещу подпис на дата **25.01.2023г.** според отбелязването в справката за нарушител/водач, като съгласно чл. 189, ал. 5 от ЗДвП е даден 14-дневен срок да плати Глобата, или да предостави писмена Декларация с данни на лицето, извършило нарушението, респ. копие от Свидетелството му за управление на МПС.

В указания срок, жалбоподателят не е представил в ОДМВР - Хасково Декларация по чл. 188 от ЗДвП и не е направил възражения в срока по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП (7 дни).

За работата и използването на конкретното АТСС TFR 1-M на процесната дата - **22.09.2022г.**, когато е установено нарушението на жалбоподателя, е изготвен Протокол съгласно изискванията на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година, издадена от Министъра на вътрешните работи. Същият е приложен по делото и приет като доказателство по делото.

От съдържанието на Протокола се установяват данни за датата на използването на АТСС - **22.09.2022г.**, времето (11.00 часа до 12.30 часа) и точното местонахождение на мястото за контрол, където е използвана системата – гр.Любимец, обл.Хасково на бул.“Одрин“ до бензиностанция

Хели ойл в посока центъра, за ограничението на скоростта въведено с общото ограничение от закона /съгласно чл.21,ал.1 от ЗДвП /- 50 км/ч разрешена скорост, режима на измерване - стационарен, номера на служебния автомобил, където е поставено, така и броят на установените нарушения и други сведения, съгласно реквизитите на образеца.

ЕФ е съставен на основание снимков материал за заснетото нарушение по ЗДвП, въз основа на направените записи от системата, общо налични са 3 броя снимки за конкретния клип, на които е виден автомобила. От същите представени в съдебно заседание /от 1брой/се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № Х **** КВ в процес на приближаване към мобилната система за видеоконтрол, при измерена скорост на движение 84 км/ч, съответно наказуема установена скорост – 3 4 км/ч (преди приспадане на допустимата грешка 3 км/ч) и разрешена такава от 50 км.ч., въведена за населени места, като превишението е 46 км/ч. (след приспадане на допустимата грешка 3 км/ч).

От представения Протокол № 4-53-22/10.05.2022 година, издаден от Лаборатория за проверка на полицейска техника се установява, че на посочената дата е извършена периодична проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR 1-M № 656/14, според който съответства на одобрения тип.

В публичния регистър на Български институт по метрология (БИМ), който е общодостъпен в интернет-страницата на посочения институт, след извършена служебно от Съда справка, се установява, че мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR 1-M е одобрен тип, вписан под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност до 24.02.2020 година. Издаденото за одобряването му Удостоверение (приложено в кориците на делото) №10.02.4835.

Налично е и писмо на Зам.директор към МВР,съгласно което одобрените средства за измерване за мобилна система за видеоконтрол на нарушенията по ЗДвП,за които изтича на 24.02.2020г. ,съгласно чл.30,ал.5 от Закона за измерванията,когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване,които отговарят на одобрения тип,се считат за одобрен тип,като съответно следва да са преминали последваща метрологична проверка,съгласно чл.43 от Закона за измерванията.

След получаването на ЕФ жалбоподателят не се възползва от правото си на възражения по него по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП, а го обжалва в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП пред съответния местно компетентен Съд – Районен съд - Свиленград.

В кориците на делото е приложена и Справка за нарушител.

Налична е и снимка на разположението на полицейският автомобил заснел процесното нарушение.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед с рег №81213-

172 от 29.02.2016г.на Министъра на Вътрешните работи е утвърдил образци на електронни фишове/приложен екземпляр от него по преписката/.

Изложената фактическа обстановка е установена от приложените към АНП писмени доказателства.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в Административнонаказателната преписка (АНП), както и допълнително представените такива, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха по тяхното съдържание от която и да е от страните в процеса, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие писмените доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт на управление на МПС със скорост над разрешената, въведена с разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

По отношение на приложения снимков материал от заснет на **22.09.2022г.** клип с техническо средство № TFR1-M 656 съображения ще бъдат изложени по – долу в изложението на правните изводи.

На това място следва единствено да бъде отразено законовото положение, че снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

*При така установените фактическа обстановка съдът намира от следното **правна страна**:*

Жалбата е подадена в законоустановения срок, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, предвид представените доказателства за датата на връчването на санкционния акт от АНО/справка за нарушител /водач/ на **25.01.2023г.**, а жалбата е входирана на **06.02.2023г.**/подадена по пощата на **03.02.2023г.**/ поради което е процесуално **допустима**.

Преценена по същество, съдът намира подадената жалба за **неоснователна** по следните съображения:

В настоящия случай административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 182, ал. 1, т. 4, вр.чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, установено с АТСС № 656 (радар) на основание издаден против него ЕФ.

Последният според легалното си определение, съдържащо се в

разпоредбата на § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от АТСС. ЕФ съдържа минимално изискуемото съдържание и задължителни реквизити, изчерпателно изброени в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Тъй като разпоредбата е специална по отношение на разпоредбите на общия административно-наказателен процес - конкретно чл. 57 от ЗАНН, поради което при преценка формалната законосъобразност следва да се държи сметка за спазването на намиращата приложение специална норма. Т.е. процесуалните изисквания относно съдържанието на НП, не са приложими са ЕФ, независимо, че по правното си действие той е приравнен на санкционен акт - аргумент от чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, едновременно с това материализиращ и констативния такъв (Акт за установяване на административно нарушение (АУАН)). При наличие в ЕФ на посочените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП обективни признаци, наред с вписаните данни в обстоятелствената част на ЕФ - цифровите стойности на разрешената - максимално допустима скорост на движение, на засечената с АТСС и конкретното ѝ превишение, както и твърдените за осъществени съществени елементи от административно-наказателния състав на чл. 182, ал. 1, т. 4, вр.чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, и вменен в отговорност на жалбоподателя. По този начин Съдът приема, че описанието на нарушението съдържа всички релевантни обективни признаци, поради което е удовлетворено това изискване за реквизита по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Т.е. самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице за да разбере в цялост извършеното административно нарушение и да организира адекватно защитата си.

Що се отнася до правосубектността и персонификацията на органа, издал процесния ЕФ, законодателното изискване се свежда до посочване териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението, което е достатъчно касателно авторството. И тук отново, изключението следва по силата специалната норма на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща отклонение от общите правила на ЗАНН. Обсъжданият задължителен реквизит, Съдът приема че е налице, видно от съдържанието на ЕФ, в който фигурира вписана териториалната единица - ОДМВР - Хасково в структурата на МВР. Посочването на дата на издаване на ЕФ не е след задължителните реквизити на ЕФ.

Относно спазването на срока по чл. 34 от ЗАНН - ЕФ е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедури по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и процедура (включително срокове) за

издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на ЕФ.

Що се отнася до сроковете предвидени в ЗАНН, следва да се посочи, че погасителната давност ограничава във времето възможността на държавата, чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца, както и че давността за преследване започва от деня, в който е довършено престъплението, респ. нарушението (чл.80, ал.3 от НК), и тече до реализирането на наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в общата част на Наказателния кодекс намира приложение и в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл.11 от ЗАНН. Институтите на преследвателната давност по НК са приложими в административнонаказателното производство не само относно абсолютната давност, но и относно обикновената давност за преследване.

В процесния казус това безспорно е така, тъй като специалните давностни срокове по чл. 34 от ЗАНН тук са неприложими, доколкото те регламентират съставянето на АУАН и издаването на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законовата препратка в чл.189, ал.14 ЗДвП не се отнася за електронните фишове. Напротив, разпоредбата на чл. 85а от ЗАНН предвижда, че доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на ЗДвП. Особени правила относно производството по издаване на електронни фишове ЗАНН не съдържа.

Поради това, относно институтът на погасителната давност за административнонаказателно преследване, по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, са приложими разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, в частност срокът по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ред. ДВ, бр.26/2010 г./, а именно 3 години.

В процесния случай административнонаказателното преследване е било възбудено със съставянето на ЕФ, което процесуално действие е от категорията на прекъсващите давността по чл.81, ал.2 от НК, тъй като е предприето срещу конкретно лице, за конкретно деяние, т.е. има необходимата предметна и персонална насоченост. ЕФ срещу жалбоподателя е издаден на 16.11.2022г., т.е. в срока по чл.80, ал.1, т.5 от НК спрямо датата на нарушението.

Съгласно нормата на чл.81, ал.2 от НК след свършване на действието,

прекъсващо давността, започва да тече нова тригодишна давност. След издаване на процесния електронен фиш АНО е предприел действия за връчването му на административнонаказателноотговорното лице, като същият е достигнал до адресата -жалбоподател на 25.01.2023г. В този смисъл, от последното прекъсващо давността действие - 16.11.2022г., до датата на връчване на електронния фиш – 25.01.2023г., не е изминал срок по-дълъг от три години и не е налице като последица отпадане на възможността спрямо нарушителя да може да бъде завършено започналото административнонаказателно преследване с реализиране на отговорността му за констатираното административно нарушение.

Мобилното средство за контрол е одобрен тип, съгласно правилата на Закона за измерванията, притежава надлежното Удостоверение № 4835, издадено от БИМ и е регистрирано във водения Регистър, констатация от служебната проверка на Съда в същия - общодостъпен на интернет-страницата на органа и видно от наличното по делото Удостоверение . Същото Съдът приема, че е в съответствие с метрологичните изисквания, технически изправно и преминало последваща проверка, както се установява от приетите доказателства от АНП. Т.е. контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година. В обжалвания ЕФ се съдържа наименованието на АТСС, използвано за измерване на скоростта, както и номерът му. В този смисъл няма нарушение на нормата на чл. 6, ал. 1 от цитираната Наредба. Действително в кориците на делото липсват данни по чл. 6, ал. 2 от посочената Наредба, но в случая това е ирелевантно, тъй като мястото за контрол с АТСС е определено от контролния орган и дори да не отговаря на критериите, посочено в ал. 2 на чл. 6 това не представлява нарушение на цитираната Наредба, тъй като по безспорен и категоричен начин е установено нарушението.

По отношение на мястото на извършване на нарушението, същото е посочено коректно с текстово описание и координатите, индивидуализиращи точно определено място на извършване. От приложените доказателства, както и от изготвения от полицейските служители Протокол, също се установява точното място, на което е извършено нарушението, както и посоката на движение, а така също датата и точния час, регистрационният номер на автомобила, и останалите реквизити на акта; налице е и пълно описание на нарушението. Иначе казано мястото на нарушението съвпада с мястото на установяване на нарушението. Съгласно на чл. 10, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година Протоколът по ал. 1 (използване на мобилно АТСС) се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. Такъв Протокол по делото е представен, както вече бе посочено. В действителност в същият липсва отбелязване на началото и края на контролирания участък, но горното изискване Наредбата въвежда единствено при контрол във време на движение, какъвто не е настоящият случай. По делото има събрани достатъчно доказателства, от които може да

се направи обоснован извод, че са спазени изискванията на ЗДвП и на посочената Наредба при използването на АТСС за контрол на скоростта - мобилна камера за контрол на скоростта TFR 1-M № 656.

За пълнота следва да се посочи, че посочването на мястото на контрол, а именно гр.Любимец, обл.Хасково на бул.“Одрин“ до бензиностанция Хели ойл в посока центъра, е достатъчно за означаване на мястото на нарушението. Още повече, че по делото е представен и заснетият клип, на който освен автомобила, са отразени локацията, включително с GPS координати.

ЕФ отговаря на образеца, изготвен от Министъра на вътрешните работи.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че при връчване на ЕФ, АНО няма задължението да представя и наличния снимков материал на нарушителя, който се прилага към АНП.

От приложените по делото доказателства се установява, че след съобщаването на ЕФ на жалбоподателя, той не е посочил друго лице като извършител на нарушението при съблюдаване на изискванията на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, което изключва предвидената в цитираната разпоредба възможност за анулиране на Фиша.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесният ЕФ не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

Що се отнася относно средството за измерване, с което е констатирано нарушението, доколкото е със срок на валидност 24.02.2020г., то съгласно чл.30, ал.5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип, като съответно следва да са преминали последваща метрологична проверка, съгласно чл.43 от Закона за измерванията, което безспорно е налице в настоящият случай, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока, според настоящият съдебен състав са неоснователни.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

От обективна страна, с оглед разпечатаните показания на техническото средство, приложения снимков материал (надлежно и годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес), Съдът приема, че са установени точния час на нарушението, регистрационния номер на автомобила, посоката и скоростта на движението му, както и мястото на

нарушението. Тези доказателства, обсъдени в съвкупност с данните от съдържанието на Протокола за използване на АТСС и разпечатка от системата с регистрирани нарушения, Съдът приема, че доказват обективните признаци на нарушението - скоростта на движението на автомобила и превишението на максимално разрешената скорост в пътния участък. Видно от Протокола по чл. 10 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 година, в него изрично е отбелязано обстоятелството, че ограничението на скоростта е в следствие на факта, че мястото на нарушението е в населено място. При така попълнените данни в Протокола, по несъмнен начин се потвърждава и визираната от органа правна квалификация на нарушението, като такова по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Ето защо използваното АТСС законосъобразно е приведено в работен режим на твърдяното място и време, технически изправно е, поради което административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е законосъобразно ангажирана по коментирания специален правов ред.

Въз основа на същите, Съдът приема за установено, че на **22.09.2022 година** в гр.Любимец, обл.Хасково на бул.“Одрин“ до бензиностанция Хели ойл в посока центъра, собственикът на процесното МПС – **П. Ж. А.** е управлявала лек автомобил марка „Фолксваген Пасат“, с регистрационен номер Х **** КВ (собствеността на автомобила се доказва от справка в централната база на КАТ, приложена в кориците на делото) със скорост 81 км/ч /след приспадане на допустимата грешка/, при ограничение на скоростта, регламентирано в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, предвиждащ забрана за движение със скорост, по-висока 50 км/ч. Несъобразяването на скоростта на движение с разрешената за съответния пътен участък, са фактите, изпълващи хипотезата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, и основание за прилагане на санкцията на чл. 182, ал. 1, т. 4 от същия закон, съобразно констатираното превишение от 31 км/ч/след приспадане на допустимата грешка/, над разрешената – 50 км/ч спрямо установената на движението на МПС - 81км/ч, след приспадане на допустимата грешка +/- 3 км/ч, отразена и видно от Протокола за последваща проверка на системата за видеоконтрол.

По делото липсват доказателства, които да опровергават факта на извършеното нарушение, за което е издаден процесният ЕФ. Ето защо всички съвкупно изложени оплаквания в насоката, която цели жалбоподателя, не се явяват основателни.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че извършеното редуциране на фактически измерената скорост от 84 км/ч с 3км/ч до приетата за установена скорост от 81 км/ч е в интерес на жалбоподателя, тъй като изключва неблагоприятни за него последици от допустима грешка на измерване с техническото средство № 656 (радар). Освен това така извършеното редуциране на фактически измерената скорост е в съответствие с основния принцип в административно-наказателното право наказание да се налага само тогава, когато нарушението е установено по несъмнен начин. В процесния случай обсъждането редуциране не води до

промяна на правната квалификация на нарушението или до друго основание за налагане на различно наказание.

По отношение на мястото на извършване на нарушението, същото е посочено коректно с текстово описание и координатите, индивидуализиращи точно определено място на извършване. От приложените доказателства, както и от изготвения от полицейските служители Протокол, също се установява точното място, на което е извършено нарушението, както и посоката на движение, а така също датата и точния час, регистрационният номер на автомобила, и останалите реквизити на акта; налице е и пълно описание на нарушението. Иначе казано мястото на нарушението съвпада с мястото на установяване на нарушението. Съгласно на чл. 10, ал. 2 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 година Протоколът по ал. 1 (използване на мобилно АТСС) се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. Такъв Протокол по делото е представен, както вече бе посочено. В действителност в същият липсва отбелязване на началото и края на контролирания участък, но горното изискване Наредбата въвежда единствено при контрол във време на движение, какъвто не е настоящият случай. По делото има събрани достатъчно доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че са спазени изискванията на ЗДвП и на посочената Наредба при използването на АТСС за контрол на скоростта - мобилна камера за контрол на скоростта TFR 1-М № 656.

Видно от снимковия материал, който Съдът приема за надлежно доказателства става ясно, че процесното МПС е категория В съгласно чл. 150а, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 година е въведено изискването при работа с временно разположени на участък от пътя АТСС за контрол на скоростта, Протоколът по ал. 1 на същата норма да се попълва за всяко място за контрол и да се съпровожда със снимка на разположението на уреда. Като част от АНП по делото е представен Протокол за използване на АТСС, съставен по образец – Приложение към чл. 10, ал. 1 от посочената Наредба. По делото има събрани достатъчно доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че са спазени изискванията на ЗДвП и на Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 година при използването на АТСС за контрол на скоростта - мобилна камера за контрол на скоростта TFR 1-М № 656. В този смисъл е и Решение № 43 от 19.02.2018 година на Административен съд - Хасково по КАНД № 245/2017 година, докладчик Съдията Росица Чиркалева-Иванова.

Следва да се отбележи, че доколкото работният процес на АТСС, в конкретика мобилното такова, не изисква непосредствена манипулация от страна на контролен орган през времетраенето на неговата работа, а само включване и изключване, физическото присъствие на контролния орган на мястото на контрол не оказва влияние върху работата на техническото средство за контрол, намиращо се в автоматичен режим, а оттам - на достоверността на отчитанията му.

В случая не е трябвало да се пристъпи към съставяне на АУАН, респ. НП, тъй като процесният ЕФ е издаден в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП. ЕФ за санкциониране на допуснато нарушение на ЗДвП може да бъде издаден, когато нарушението бъде установено и заснето с мобилно АТСС, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година, какъвто е и настоящия случай.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си – въпреки знанието на установеното с разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП ограничение е предприел управление на автомобила без да съобрази скоростта си на движение с изискванията на тази разпоредба.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

В конкретния случай скоростта е превишена с 31 км/ч (стойност, получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение), поради което за нарушението е приложима санкцията по т. 4 от разпоредба на чл. 182, ал. 1 от ЗДвП. Последната предвижда за превишаване на разрешената максимална скорост във фиксирано допустим размер точно фиксирано по размер наказание – „Глоба” **от 400 лв.**, изключващо възможността за преценка на обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Така наложеното с обжалвания ЕФ наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание - да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

Процесното административно нарушение не разкрива пред настоящия Съдебен състав характеристиките на маловажен случай. Касае се за формално нарушение - на просто извършване. Като релевантен аргумент се отчита и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването публичните интереси, тъй като се касае за правила за движение по пътищата. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП./в тази насока Решение №1075/13.01.2020г. постановено по КАНД №1284 по описа на Административен съд – Хасково за 2019г./.

Относно разноските в настоящото производство :

С оглед изхода на делото,съдът намира,че на жалбоподателя не се дължат

разноски,а от страна на АНО не се претендират такива.

Водим от изложеното и на основание **чл.63, ал.9** вр. с **ал.2,т.5** от ЗАНН, **вр.чл. 189, ал. 8 от ЗДвП**, Съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилен и законосъобразен **Електронен фиш** за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система , **Серия К №6574979**, издаден от ОД на МВР - Хасково, с който на **П. Ж. А. с ЕГН ******* от гр.***** ,ул. ***** ***** № * * ,на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание – **"Глоба"** в размер на **400 лева** за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП .

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____